

Pro určitou redukci světa, které se Halas ve svém přístupu nutně dopouští, mě zajímalo konfrontovat jeho vidění s některými filozofickými koncepcemi, především s fenomenologií, která specificky a metodologicky definovanou redukcí staví za základ jedinečného poměru k věcnému světu. Nástrojem mého přístupu k básníkovu ranému dílu se mi stalo filozofické dílo Emmanuela Lévinase, kde se fenomenologie přibližuje existenciálnímu pojetí, a dílo Maurice Merleau-Pontyho, kde je řešena problematika vnímání v souvislosti s vizuálním a taktilním prožíváním světa. František Halas ve svém díle zcela zjevně usiloval o nalezení místa, ze kterého by mohl vidět fenomenální svět v celku, aniž by v něm zpočátku musel být přítomen: žít svou smrt, říkal. Jako nástroj objevil poezii, poznávací proces jasnozřivější vědy, I která mu měla umožnit vidět svět jedinečným způsobem. Byl to projev určité reduktivní estetiky vnímání světa. Zpočátku usiloval omezit svůj svět, vlastně světu odumřít, aby jej mohl nezaujatě a především v celku pozorovat a svým dílem o něm referovat.